

Posudek bakalářské práce Kateřiny Zajíčkové

Vertikální, temporální a zvukové konstatnty románu Kříž u potoka Karoliny Světlé

Bakalářská práce *Vertikální, temporální a zvukové konstatnty románu Kříž u potoka Karoliny Světlé* je prací, která vznikla z autentického zájmu a z chuti lépe porozumět, lépe interpretovat dílo autorky, k níž studentku váže vnitřní osobní vazba.

Práce se soustředí na čtení jediného románu Kříž u potoka, vzhledem k zájmu o konkrétní reálný prostor, který Kříž u potoka inspiroval, koncentruje se na otázku stavby časoprostoru v románu. Druhá otázka, kterou si studentka klade a která vynikla na pozadí prostorové analýzy, je pozoruhodná a potenciální otázka o zvuku a způsobu evoluce a užívání zvuku ve specifickém časoprostoru, jenž je zvukem dotvářen.

Autorka přichází k textu s důkladnou znalostí reálného prostředí okolí Domaslavic, které posloužilo Karolině Světlé jako materiál k románu podobně jako další zdroje: tradice, náboženství, folklor, systém jednání a chování obyvatel Podještědí. V počátečních kapitolkách si studentka vymezuje způsob transformace reálného prostoru do prostoru fikčního světa. V následné kapitole se reflektují dobové a pozdější literárně-historické ohlasy se zaměřením na právě na problematiku prostoru. (Zde by bylo zajímavé jistě doplnit další dobové ohlasy právě z perspektivy, kterou volí autorka práce.) Dalším nástrojem, které si bere studentka oprávněně ku pomoci, je narativní teorie, specificky teorie Ryanové a jejich vykladačů. Ryanová se jeví jako výhodné východisko pro tento typ románové tvorby. K prostorové charakteristice studentka logicky připojuje charakteristiky časové, které nejsou oddělitelné od charakteristik časových. Obojí kapitoly jsou pečlivé a psané se zaujetím. Třetí charakteristikou fikčního světa, na který se Kateřina Zajíčková zaměřuje, je zvuk. Podle mého názoru je její volba velmi výhodná a vydatná, konec konců zvuk je konstanta časoprostorová. Tři klíčové charakteristiky označuje Kateřina Zajíčková za konstanty a daří se jí ukázat, proč je považuje za konstanty. Zvuková kapitola mi jeví nejvíce objevná. V práci mi pak poněkud schází hlubší provázanost tří „konstatnt“, které se sledují, nejsou na sobě nezávislé, ba naopak.

Ještě jedna poznámka: Zvuk je podstatné hledisko, umožňuje si uvědomit, že prostor není jen vizuální, a také, že se generuje z jazyka. Koneckonců nic jiného než jazyk nemá spisovatel k dispozici. V tomto duchu také Ryanová formulovala svoje pojetí prostoru ve fikčním světě - evokace prostoru v mysli se děje mnovrstevnatě, jde koneckonců o jazykovou evokaci celého žitého prostoru s jeho vizuálními, zvukovými, hmatovými, čichovými charakteristikami a vzdálenostmi. Myslím, že studentka teorii Ryanové ve své bakalářské práci poněkud zjednodušila.

Práce je napsána kultivovaně bez formálních nedostatků.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji známku mezi jedna až dva.

Libuše Heczková

